

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 6

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12, ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΡΑ ΚΑΘ' ΕΣΑΜΗΝΙΑΝ

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 9 Φεβρουαρίου 1875.

Σ Κ Ν Η Η Ε Σ

Τρεῖς γάλλοι ναῦται ἔχασκον προχθές πρὸ τοῦ γοτθικοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον κοσμεῖ τὴν ἄκραν τῆς ἑδοῦ Πατησίων. Οἱ καλοὶ οὗτοι θαλασσινοὶ ματαίως ἐκοπιάζον ν' ἀνεύρωσι τὸν προορισμὸν τοιοῦτου πρωτοφανοῦς κτιρίου. Ὁ μὲν ἰσχυρίζετο ὅτι ἦτο Χάβρα Ἑβραίων, ὁ δὲ ναὸς Μορμώνων, μέχρις αὐτοῦ τρίτος, ἀναβάς ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ συντρόφου του καὶ κυττάξας μέσα διὰ τοῦ παραθύρου, ὠπισθοδρόμησε μετὰ τρόμου ἀνακράζων: «C'est une ménagerie!».

* *

Κατὰ τὴν τελευταίαν βασιλικὴν ἐσπερίδα εἰς μὲν τοὺς βαθυπλοῦτους ὁμογενεῖς ἐστάλησαν τὰ προσκλητήρια πρὸ πέντε ἡμερῶν, κατὰ τὸ σῆμα, εἰς δὲ τοὺς αὐτόχθονας, καὶ μάλιστα τοὺς βουλευτάς, τὴν παραμονὴν μόνον τοῦ χοροῦ. Τοῦτο δὲ ἔγεινεν, οὐχὶ ἐκ περιφρονησεως ἢ ἀμελείας, ὡς ὑπέθεσάν τινες, ἀλλ' ἐκ πατρικῆς φροντίδος τοῦ ἀλλοτρίου, ἵνα μὴ προφθάσωσιν ἀδιάκριτοὶ τινες κυρίαὶ νὰ ζητήσωσι νέα φορέματα παρὰ τῶν δυστυχῶν συζύγων.

* *

Συμβουλευόμεν τὸν συντάκτην τοῦ Ἀθηναϊκοῦ «Νεολόγου» νὰ μεταφράξῃ ἐκ τῆς θρακικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὅσα καταχωρίζει ἐκ τοῦ «Νεολόγου» Κωνσταντινουπόλεως, τῆς «Θράκης» καὶ ἄλλων βυζαντινῶν φύλλων, ἐκτὸς μόνον ἂν παραβῆτῃ ἐπίτηδες τὰ θρακικότερα χωρία τῶν ἐφημερίδων τούτων πλησίον τῶν ἰδικῶν του, ἵνα ἔτι

μᾶλλον ἀναδείξῃ τὴν καλλιπέειάν του, ὡς παραλαμβάνουσιν ὠραίαί τινες δέσποιναὶ εἰς τὸ θεωρεῖόν των τὴν κυρίαν Η... ἢ Θ...

* *

Οἱ Διευθύνοντες τὸν γαλλικὸν θίασον, πληροφορηθέντες ἐκ τῆς μυθολογίας πῶς ἡ Ἴβρα ἔκαμε τὸν Κρόνον νὰ καταπίῃ ἐσπαργνωμένον βράχον ἀντὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ὑπέβαλον εἰς τοιοῦτον πείραγμα τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης, παραθέσαντες αὐτῷ ὅμοιον συμπόσιον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Φόουστ» τοῦ Γουρνῆ.

* *

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ὁ κρότος τοῦ ἐν τῷ πολυγώνῳ δοκιμασθέντος ἀμερικανικοῦ πυρὸβόλου ἐξέπληξε τὴν πρὸ εικοσαετίας κοιμωμένην Μεγάλην Ἰδέαν ἧτις ἀνοίξασα τὰς πτέρυγὰς τῆς ἀπέπη κατ' εὐθείαν εἰς τὸ βουλευτήριον. Οὐδένα εὐροῦσα ἐκεῖ, μετέβη νὰ ἐπιθεωρήσῃ τοὺς στρατώνας, τὰ ὄπλοστάσια, τὰ θωρακωτὰ καὶ τὴν Κανάρην, ὃν εὗρε μεταμορφωθέντα εἰς ἄγιον λείψανον. Τὸ ἐσπέρας ἀνέπαισε τὴν πτήσιν τῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἠσπάσθη μετὰ δακρύων τὸ μέτωπον τοῦ κοιμωμένου Κωνσταντίνου, καὶ τέλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ἀλλ' ἰδοῦσα ἐκεῖ τοὺς κοσμοῦντας τὰ στήθη τῶν ὑπουργῶν μας τουρκικοὺς μεγαλοσταύρους, ὑπῆγε πάλιν νὰ κοιμηθῇ.

* *

Οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς Ἑλλ. Μεταλλευτικῆς συνήλθον προχθές εἰς συνέλευσιν ἵνα ἀκούσωσι τὸν ἐπικηδέιον λόγον τῆς ἐταιρίας, ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ γραμματέως κ. Κλεάνθους. Ἐν αὐτῷ γίνεται πολλὸς λόγος περὶ μελλοῦσης ζωῆς. Ἡ Ἀνατολὴ εἶναι ἡ χώρα τῶν θαυμάτων καὶ ἐν αὐτῇ ἐπέπρωτο νὰ ἴδωμεν μεταλλευτικὰς ἐταιρίας, αἵτινες ἀντὶ νὰ ἐγκύπτωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν γῆν, ὑφούσιν εὐσεβῆ βλέμματα πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ἡ Δαντομαχία εξακολουθεῖ καὶ μάλιστα ἐπιτείνε-
ται. Ἀκολουθοῦντες μετ' ἄκρου ἐνδιαφέροντος τὸν ἀγῶνα
τούτου, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ἵνα πάντες οἱ ἀγωνιζόμε-
νοι πέσωσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ οὕτως ἀπαλ-
λαχθῶμεν τέλος πάντων τῆς ἀσπλάγγνου ταύτης γενεᾶς.
Προσεχῶς προτιθέμεθα νὰ συλλέξωμεν ἐκ τῶν μεταφρά-
σεων καὶ ἐπι κρίσεων τούτων ἐν ἀφεντοῦλειον ζεκαρδι-
στήριον.

Πολλὰ ἐφημερίδες εξακολουθοῦσι νὰ μέμφονται πι-
κρῶς τινὰς τῶν ἱεραρχῶν μας, οἵτινες κατὰ συζήτησίν
τινα περὶ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἐν τῇ δημοσίᾳ
ἐγρονθοκοπήθησαν ἀνηλεῶς. Τὸν τρόπον τούτου τοῦ
συζητῶν ὀνομάζουσι τὰ φύλλα ταῦτα ἀντιχριστιαν-
ικὸν καὶ ἀντικανονικόν. Τὰς μομφὰς ταύτας κατὰ
τῶν ἁγίων πατέρων μας εὐρίσκωμεν ἡμεῖς οὐ μόν-
ον ἀδίκους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσχάτην ἐλεγχοῦσας ἀμά-
θειαν. Ἄν οἱ δημοσιογράφοι οὗτοι δὲν ἦσαν ὕλως ἄγνου-
στοὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἤθελον γνωρίζει ἢ
χρῆσαι τῶν γρόνθων ὡς ἐπιχειρημάτων, οὔτε ἀντικανονι-
κῆ εἶναι, οὔτε ἀντιμάχεται εἰς τὴν παράδοσιν τῆς ἐκκλη-
σίας, ὡς δύνανται νὰ πληροφορηθῶσι λαμβάνοντες ἀνά
χειρας τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου, τὸν Βυά-
γγιον ἢ τὸν Ζωνάρην.

Ὁ κ. Α. Ν. ἀναγγέλλει ἀπὸ τούδε εἰς τοὺς φίλους του
ὅτι κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος δὲν δέχεται μ. π. ο. α. β. γ. δ. ε. ζ.
Θεοτομῆς.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Κύριε Συντάκτη,

Ἄν ὁ πάτερ-Σωφρόνιος δὲν εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν
— ἀπὸ πολλῶν ἴσως εὐλάβειαν — νὰ κυττάξῃ πάντοτε
κάτω, ὡς ἕνας ὑποψήριος δεσπότης — ὁ ὅποιος ὅμως ἔφα-
γε τὴν χυλιόπητα ποῦ νάχομε τὴν εὐχή του, — θὰ ἔβλε-
πεν, ὅτι ἂν ἐλαττούμεθα τῶν κυριῶν τῆς Κίνας κατὰ
τὴν σμικρότητα τῶν ποδῶν — ἂν καὶ εἰς τοῦτο πταίει ὁ Καρ-
δινάλιος — δὲν πέρνει ποτὲ τὸ μέτρο σωστῆ εὐλογημένου —
τῆς υπερβαίνουμιν ὅμως κατὰ τὰ ῥόδα καὶ τὰ κρίνα τοῦ
προσώπου — χωρὶς νὰ εἴπωμεν τίποτε διὰ τὰ καμαρω-
τά μας φρόδια — καὶ δὲν θὰ ἀδικοῦσε τόσο πολὺ τὰ εὐ-
μορριά μας καὶ τὰς περὶ κάλλους συνταγὰς τοῦ ἀγαθοῦ
κ. Λάνδερερ.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Αἱ Κυρίαί Α. Β. Γ. δι' ἐαυτάς καὶ διὰ τὰ
λοιπὰ 24 γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ἐν τῷ Καφενεῖῳ Χαύτα.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ. Εἶναι λοιπὸν Κυβέρνησις αὐτὴ; εἶναι κοι-
νωνία αὐτὴ; εἶναι κατάστασις πραγμάτων αὐτὴ;

ΘΕΣΙΓΑΓΓΟΣ. Δὲν ἐννοῶ σὲ βεβαίον τί φωνάζεις, τί
ἀνοίγεις τὸ στόμα σου.

ΔΙΑΦΟΡΟΣ. Ἐγὼ νὰ σοῦ τὸ εἶπω. Τὸ ἀνοίγει διότι
πεινᾷ καὶ θέλει νὰ φάγῃ.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ. Μάλιστα, Κύριε, θέλω νὰ φάγω κακὸ εἶνε
κἀτό; Διατί ὁ Κύριος τρώγει;

ΔΙΑΦΟΡΟΣ. Διότι ἐνήστευεν, ὅταν ἔτρωγες τοῦ λό-
γου σου.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Τί λέγουσιν ἐπὶ σκηνῆς

ΚΟΡΗ ΑΓΚΩ (β'. πράξις). — Κυρία Αἰρέττι. Κλαιρέττι,
ὀμίλησε μίαν στιγμὴν μετ' ὁν ἐρωμένον σου.

ΚΑΛΙΡΕΤΤΗ. Εὐχαρίστως. (Σιγανῇ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Πι-
τοῦ (Βαλδὺ) Ψύχρα ἀπόψε πολλή.

ΠΙΤΟΥ (ΒΑΛΔΙ). Ὡ ναί! Καὶ τί ἐφάγετε σήμερον;

ΚΑΛΙΡΕΤΤΗ Κ' ΒΡΕΣΟΛ. Μπεκάτσαις σαλιμί.

ΔΟΥΚΙΑ ΤΟΥ ΔΑΜΕΡΜΟΥΡ (δ. πράξις).

ΒΡΕΣΟΛ (πρὸς τοὺς τοῦ χοροῦ καθ' ἣν στιγμὴν φωνεῖ-
ται). Βαστάτῃ με καλὰ διότι μοῦ πονεῖ τὸ πόδι.

ΤΡΑΒΙΑΤΑ. (τελευταία πράξις). — Ἡ Κυρία ΑΛΛΙΖΑ
(πρὸς τὸν ἱατρὸν Καζαλῆου σιγανῇ φωνῇ): — Θὰ ἔλθετε
μετὰ τὸ θέατρον εἰς τοῦ κυρίου Λαζέρν νὰ δειπνήσωμεν;

ΜΑΡΘΑ (α. πράξις) ΦΡΑΙΞ πρὸς τὸν Βρεσὺλ πρὸ τῆς
δυοφθίας. — Τί διάβολο, τὰ γένειά μου ἀπόψε δὲν εἶναι
καλὰ κολλημένα καὶ μοῦ φαίνεται πῶς θὰ πέσουν.

ΕΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ (β'. πράξις). Ὁ ΒΡΕΣΟΛ (τὴν
στιγμὴν καθ' ἣν ἀλλάζει φορέματα πρὸς τὸν ὄπισθεν τοῦ
ἀνακλίντρου ῥάπτῃ). — Κύτταξε νὰ τραβίξῃς καλὰ τὸ σχοι-
νὶ μὴ πάθωμεν σὺν προχθῆς κανὲν μασκαράλκι.

ΦΡΑ ΔΙΑΒΟΛΟΣ β'. πράξις) ΑΔΕΛΦ εἰσερχόμενος με
φῶς: — (σιγανῇ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ): Κάμε λοιπὸν
ἡμέρα, τί διάβολο.

ΦΑΥΣΤΟΣ (α. πράξις). Ὁ ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΑΔΕ ἀπερχόμενος
πρὸς τὸν μηχανικόν: — Κάμετε καλὰ ταῖς βρονταῖς νὰ
ἀκούωνται.

ΜΙΚΡΟΙΛΑ β. πράξις). ΛΟΘΑΡΙΟΣ. Τὸ θέατρον κλείεται
κυττάξτε. — (Σιγανῇ πρὸς τοὺς ὑπκρέτας) ἀναψε λοιπὸν
τὰ βεγγαλικά, γρήγορα.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

διὰ τὰ ὅποια τὸ κοινὸν δὲν ἔχει μεγάλην ἀνησυχίαν.

Ὁ κ. Μ. Λάμπρος γίνεται καλόγηρος ἕνεκα τῆς προσι-
χοῦς ἀναχωρήσεως τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου.

Ὁ κ. Ἀφεντούλης ἐπῆρε διδάσκαλον τῆς Ἰταλικῆς.

Ὁ κ. Θεαγένης Λιθαδάς ἐγραψεν εἰς τὸν κ. Κόντον ἐπι-
στολὴν, ἐξαιτούμενος τὴν τιμὴν νὰ βαπτίσῃ τὸ πρῶ-
τόν του τέκνον.

Μία γαλλικὴ ἐφημερίς συνιστᾶται προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ.
Βολόφσκη.

Ὁ κ. Φιντικλῆς παγαίνει εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον, διότι
τοῦ εἶπαν ὅτι ὤρεται εἰς τὸν λαϊμόν.

Ἡ κ. Χ. . . ἔλαθεν ἐκ Παρισίων τέσσαρα φορέματα.

Ὁ κ. Δουζίνας ἤρρισε πάλιν τὴν Ἐφημερίδα τῶν Οἰκοκυ-
ραίων.

Ὁ κ. Ἄγγελος παθὸν συνάχι, δὲν ἠδυνήθη νὰ προσφωνήσῃ
τοὺς ὑποδεχθέντας αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς ἐν Ἠλείᾳ.

Γυνή! τοῦ πλάστου ἐμπνευσίς οὐράνιος,
ἀγλαίσμα τοῦ κόσμου, ἄνθος τῆς ὑπέρβειας,
τῶν ὀφθαλμῶν μας φῶς, κέντρον τοῦ βίου μας . .
τ' οὐρανοῦ μειδιάμα σ' ἐγέννησε,
κ' ἐν σου μειδιάμα γεννᾷ τὸν οὐρανόν.
(Ἀπόσπασμα ἐξ ἑνὸς τῶν 93 δραμάτων, ἕτινα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν
ἐφετεινὸν Βουρζιναῖον διαγωνισμόν).

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΠΟΤΗ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ

1

2

3

4

5

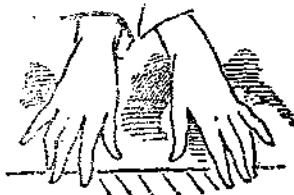
6

1

2

3

4

5

6

Ἄριθ. 1. Χεὶρ ἀσήμαντος, ἀνήκουσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἀσήμαντον ὁ κάτοχος αὐτῆς τὴν πλὴναι εἰς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ διορθῶναι τοῦ ὄνου αὐτῆς αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος.

Ἄριθ. 2. Χεὶρ γουδρή. Ὅταν ἐμιλῆται μὲ τὸν κάτοχόν της μὴ τὸν ἐρεθίζετα πολύ. Ὅταν αὐτῆς προτείνεται τοιαύτη γαίρη, προτείνετε αὐτῆς τὴν ἄκραν αὐτῆς βλάβου αὐτῆς ἂν φροντίζετα περὶ τῆς θείας τῶν δακτύλων αὐτῆς.

Ἄριθ. 3. Χεὶρ ἀνθρώπου τῶν γραμμάτων πάντοτε σχεδὸν κενὴ καὶ κρημαμένη.

Ἄριθ. 4. Χεὶρ ἀνθρώπου μὴ ἔχοντα: πρὸ δέκα ἐτῶν δύο δραχμὰς καὶ ἔχοντα σήμερα δύο ἑκατομύρια. Μὴ νομίζετε ὅτι τεταμένη ὡς εἶναι, ζητεῖ τὴν χεῖρά αὐτῆς: περὶ αὐτῆς ὀλίγον ἐνδιαφέρεται, καὶ σφίγγετα μᾶλλον τὸ βαλάντιόν αὐτῆς.

Ἄριθ. 5. Χεὶρ διπλωμάτου νεοφωτιστοῦ ὁ κάτοχός της σαγηνεύει διὰ τοῦ ἀδαμαντίνου δακτυλίου του μᾶλλον ἢ διὰ τῶν θελγῆτρων αὐτῆς γλώσσης του.

Ἄριθ. 6. Ἡ χεῖρ τοῦ παντοπώλου αὐτῆς, ὅταν προκειμένου νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ βρέλι, σκίπτει αὐτῆς τὴν κατὰ χεῖρ αὐτῆς.

Ἄριθ. 1. Χεὶρ ἀριστοκρατικὴ, μὴ ἔχουσα τίποτε, νομίζομένη ὁμογενῆ ἔχοντα πολλὰ.

Ἄριθ. 2. Χεὶρ ὑπηρετίας τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου. Ὁ φίλος μας Κύριος Μ. γνωρίζει πόσαι μυτιαὶ θίβει ἀπὸ πᾶσαν ὥραν.

Ἄριθ. 3. Παίζουσι κλειδοκύμαλον διὰ νὰ δειχθῶσι, καὶ δεικνύονται διὰ νὰ ἐλαύσωσι σὺζυγον.

Ἄριθ. 4. Χεὶρ γηράσκου εἰς τὸ κλειδοκύμαλον, ἀνήκουσα εἰς παρῆνον ἀειπαρῆνον.

Ἄριθ. 5. Χεῖρ..... ἦν πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἄσμοδαίου ὅτι ἐπαθῶσαν νὰ ἀπακθῶσι.

Ἄριθ. 6. Χεὶρ γήρας χεῖρα ζητοῦσα.

